

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองของพระสงฆ์ไทย กรณีศึกษาพระธรรมวิสุทธิมงคล (หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน) พ.ศ. 2544-2548”

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ

1. เพื่อศึกษาแนวความคิดและความเข้าใจ “การเมือง” ของพระธรรมวิสุทธิมงคล
2. เพื่อศึกษากระบวนการสื่อสารทางการเมืองของพระธรรมวิสุทธิมงคล
3. เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาการเทศน์ของพระธรรมวิสุทธิมงคล
4. เพื่อศึกษาเนื้อหาการเทศน์ของพระธรรมวิสุทธิมงคล ที่สื่อหนังสือพิมพ์ ที่นำไป

ขยายต่อหรือผลิตซ้ำ

ผลการศึกษาพบว่า หลวงตามหาบัวเป็นพระปารวรมสมัย เป็นพระนักพัฒนาจิตใจ สร้างกระแสความรักชาติด้วยการชักชวนประชาชนให้บริจาคทรัพย์ เป็นพระนักพัฒนาประชาธิปไตย สร้างกระแสความตื่นตัวด้านการเมืองภาคประชาชน เป็นพระนักสื่อสารที่ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและพัฒนาสังคม ท่านมีแนวคิดว่าการเมืองไม่ควรเกี่ยวข้องกับการไม่สามัคคีกัน การคิดร้ายทำลายกัน การโจมตีกัน การคดโกง ความขัดแย้ง ความไม่ซื่อสัตย์ แต่การเมืองเป็นเรื่องของการช่วยเหลือชาติบ้านเมืองให้พ้นจากความเสียหาย (อุมชาติ) กระบวนการสื่อสารทางการเมืองที่ทำให้ท่านประสบความสำเร็จมีส่วนประกอบ 4 ส่วน ได้แก่ บุคลากรทางการเมืองซึ่งหมายถึงตัวท่านเอง สื่อที่เป็นทั้งสื่ออุปกรณ์และสื่อมวลชน ประชาชน และกระแสสังคม เนื้อหาเทศน์ของท่านสะท้อนสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองในขณะนั้น และจากการวิเคราะห์เนื้อหาเทศน์ของท่านที่สื่อหนังสือพิมพ์นำไปผลิตซ้ำ พบว่าสื่อหนังสือพิมพ์นำเสนอไปในทางบวก เป็นการช่วยตอกย้ำบทบาทและภารกิจของท่านบนพื้นที่สื่อให้เป็นที่รู้จัก อย่างไรก็ตามท่านมีทั้งความรู้และไม่รู้ในบางเรื่อง ท่านมีธรรมที่เป็นของตนเอง และแม้ว่าท่านจะได้แสดงออกถึงความเป็นผู้นำความคิด แต่ก็ยังขาดความเป็นกลางอยู่ค่อนข้างมาก